

nationalt inspektionssystem, og at andre lande vil tage stilling til spørgsmålet i samme positive ånd.

Man har længe været klar over, at næst efter eller snarere side om side med rustningen er spørgsmålet om *udviklingslandene* og den politik, der tager sigte på at hjælpe disse lande til en sund økonomisk vækst, det vigtigste problem for en sikring af freden og for en harmonisk politisk fremtid i verden.

Begivenhederne i Congo og andetsteds i Afrika i sommer har givet dette synspunkt en meget stærk understregning.

Vi er enige med generalsekretæren i, at selv om virkningen af den økonomiske indsats er uden dramatik, så er den dog på længere sigt af afgørende betydning for det internationale fællesskabs velfærd. Vi er derfor også enige i, at De Forenede Nationers arbejde i det lange løb sandsynligvis vil blive bedømt efter organisationens bidrag til at opbygge et verdensfællesskab, i hvilket kriser ikke længere er uundgåelige.

Som en naturlig følge af denne overbevisning har Danmark fra begyndelsen deltaget i De Forenede Nationers programmer for hjælp til de mindre udviklede lande.

Skønt Danmark pr. indbygger er den største bidrager til De Forenede Nationers udvidede program for teknisk bistand, har vi til hensigt yderligere at øge vort bidrag. Vi er særlig glade for at høre fra repræsentanter for udviklingslandene, at de kurser og seminarier, som organiseres i Danmark under De Forenede Nationers auspicer, har hjulpet dem til at forme deres økonomiske politik. Danmark er fortsat rede til efter anmodning at stille teknikere og eksperter til rådighed på områder, hvor vor viden og erfaring kan være af værdi.

Foruden De Forenede Nationers tekniske bistandsprogram har min regering følt nødvendigheden af og stærkt støttet et andet organ under De Forenede Nationer, nemlig specialfonden, som yder bistand med hensyn til forberedelsen af investeringer. I øjeblikket overvejer vi at forøge vort bidrag også til denne vigtige side af De Forenede Nationers arbejde, og vi tror, at de to programmer i det kommende år vil nå det mål på 100 mill. dollars om året, som FN har sat sig.

Teknisk bistand og forberedelse af inve-

stering må nødvendigvis følges op med egentlige kapitalinvesteringer, hvoraf den største del naturligt må fremskaffes af udviklingslandene selv ved egne opsparinger. Udviklingslandene kan antagelig gøre mere til forbedring af klimaet for øget import af privat kapital og således ansøre til fremmede private investeringer. Bistand udefra ydes også af fremmede regeringer på bilateralt, regionalt eller multilateralt grundlag. Den internationale bank, den internationale finanskorporation og den internationale udviklingssammenslutning (IDA) er meget vigtige kilder til multilateral kapitalhjælp, men udviklingslandene kræver med stadig voksende styrke yderligere multilateral hjælp, som skal ydes gennem et udviklingsfond under De Forenede Nationer, udrustet til at investere kapital først og fremmest i infrastrukturprojekter. Om det vil vise sig nødvendigt at oprette et nyt organ til dette formål, eller om FN's specialfond vil kunne påtage sig øgede opgaver, kan ikke siges i øjeblikket. Udviklingslandene kan i alle tilfælde regne med Danmarks aktive samarbejde, hvis og når det viser sig praktisk gørligt at oprette et kapitaludviklingsfond under De Forenede Nationer. Indtil da vil vi — som jeg lod forstå under ECOSOC's sommersamling i år — støtte den tanke, der blev fremsat af repræsentanter for Holland og New Zealand, nemlig at muligheden for en nærmere forbindelse mellem De Forenede Nationer og den internationale udviklingssammenslutning bør studeres nærmere.

At de nye medlemslande i deres uafhængigheds første vanskelige år behøver hjælp med hensyn til offentlig administration, siger sig selv. Det er derfor en opmuntring at se, at de modtagende regeringer er af den opfattelse, at det forsøgsomt iværksatte program OPEX, som yder bistand i form af administrativt personel, har bevist sin værdi. Vi støtter stærkt det økonomiske og sociale råds nylige beslutning om at gøre dette program permanent, og vi anbefaler, at det udvides i forhold til de anmodninger, der fremkommer især fra de lande i Afrika, som nylig er blevet uafhængige.

Danmark støtter generalsekretærens forslag til afhjælpning af Congos øjeblikkelige behov, og den danske regering er rede til at